

rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että merkistä ei ole tullut käytön seurauksena erottamiskykyinen niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joille rekisteröintiä haetaan.

Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 3.8.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-49/10, De Nicola v. EIP, 28.6.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— muuttamaan virkamiestuomioistuimen 28.6.2011 antamaa tuomiota asiassa F-49/10, joka koski

— 11.5.2011 päivättyyn sähköpostiviestiin sisältyvän päätöksen kumoamista siltä osin kuin EIP ei suostunut hallinnollisen menettelyn loppuun saattamiseen ja esti yrityksen riidan sovinnolliseen ratkaisemiseen hyläten implisiittisesti vaatimuksen 3 000,00 euron suuruisen sairauskulujen korvaamisesta

— EIP:n velvoittamista korvaamaan yhtäältä 3 000,00 euron suuruiset kulut, jotka ovat aiheutuneet valittajalle hänelle määrätystä ja Italiassa annetusta laserhoidosta, ja toisaalta korot, korvaus rahan arvon alenemisesta ja oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seuraaviin perusteisiin.

A) Tosiseikat

- 1) Valittaja katsoo, että yksi vaatimuksista on otettu väärityneellä tavalla huomioon ja että toisesta ei ole lausuttu.
- 2) Valittaja katsoo, että etuoikeutetusta asemastaan johtuen toimiin on jälleen kerran tyytynyt ilmaisemaan tietyt seikat, jotka virkamiestuomioistuin on katsonut näytetyiksi.

B) Kumoamisvaatimus

3) Valittaja vaatii kumottavaksi 11.5.2011 päivättyllä sähköpostilla valittajalle tiedoksiannetun päätöksen siltä osin kuin EIP kieltäytyi nimeämästä kolmatta lääkäriä, soveltamasta EIP:n henkilöstösääntöjen 41 artiklan mukaista sovitelumenettelyä ja korvaamasta valittajalle 3 000,00 euron suuruisia kuluja hänelle määrätystä ja Italiassa annetusta laserhoidosta.

4) Virkamiestuomioistuin on katsonut, että väite, joka koski kolmannen lääkärin nimeämisestä kieltäytymistä, oli jätettävä tutkimatta, koska valittajan olisi sen mukaan pitänyt valittaa 24.3.2008 päivätystä kuvitteellisesta päätöksestä selittämättä yhteyttä, jonka se katsoi olevan riidanalaisen päätöksen ja valittajalle vastaisen päätöksen välillä, ja täsmentämättä niitä sääntöjä, joiden nojalla EIP:n asiantuntijalääkärin muuttui EIP:n hylkäämispäätökseksi.

5) Valittaja katsoo, ettei näkemys, joka on sisäinen toimi, ole hänelle vastainen päätös, eikä siitä voida koskaan valittaa erikseen.

Virkamiestuomioistuin on sen sijaan katsonut aiemman oikeuskäytännön kumoten, että sisäisestä toimesta on valitettava kolmen kuukauden kuluessa ja että määräaika, jonka kuluessa on nostettava kanne, alkaa kulua päivänä, jolloin työntekijä esittää vaatimuksen, riippumatta päätöksen tekemisestä tai siitä, ovatko päätöksen perustelut tiedossa.

6) Valittaja katsoo, ettei sellaista säännöstöä voida soveltaa, joka on tarkoitettu sovellettavaksi julkisiin toimieliimiin ja jota virkamiestuomioistuin on soveltanut EIP:iin, joka toimii yksityisenä pankkina ja jonka työntekijöiden työ sopimukset ovat luonteeltaan yksityisoikeudellisia. Tästä seuraa, etteivät henkilöstöön sovellettavat toimet ole luonteeltaan hallinnollisia toimia, ne eivät merkitse julkisen vallan käyttöä eivätkä ne viranomaistoimia, jolloin niihin ei sovelleta laillisuusolettamaa. Tästä syystä työntekijöitä ei voida rinnastaa virkamiehiin eikä sellaisille pankin sisäisille toimille tarvitse turvata välitöntä pysyvyyttä, joihin mikä tahansa yksityinen pankki voisi ryhtyä.

7) Valittaja katsoo myös, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat epäloogiset, koska tuomiossa ei oteta huomioon valittajan virheen anteeksiannettavuutta ja koska siinä katsotaan valittajan olleen tietoinen toimesta, josta oli ilmoitettu ainoastaan hänen asianajajalleen.

8) Valittaja vetoaa myös siihen, että kaikissa oikeusjärjestyksissä pätemättömästä toimesta voi valittaa milloin tahansa, eikä tällaisiin toimiin sovelleta kumoamiskelpoisuutta toimiiin sovellettavaa lyhyttä määräaika.

9) EIP:n henkilöstösääntöjen 41 artiklan mukaisesta sovittelumenettelystä valittaja katsoo, ettei kyse ole menettelyllisestä edellytyksestä, ja siksi virkamiestuomioistuin on virheellisesti rinnastanut sen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavaan hallinnolliseen muutoksenhakuun, joka on pakollinen ja joka rajoittaa mahdollisuutta nostaa myöhemmin kanne tuomioistuimessa.

10) Sovittelumenettelystä kieltäytymisen osalta valittaja katsoo, että virkamiestuomioistuimen päätös on lainvastainen, koska pankki ei voi missään olosuhteissa kieltäytyä tästä menettelystä.

Tästä seuraa, että kieltäytymistä ei voida oikeuttaa hyväksyttävästi millään perusteella ja että jos työntekijän vaatimus hyväksytään, pankin vastuuta on pidettävä ankarampana ja se on ehdottomasti veloitettava korvaamaan menettelystä aiheutuneet kulut.

11) Implisiittisestä kieltäytymisestä, joka koskee laserhoidosta aiheutuneita kuluja, De Nicola katsoo, että perustelujen puuttuminen on selvä osoitus harkintavallan väärinkäytöstä, koska korvauksen maksamisesta voidaan kieltäytyä vain kolmessa tapauksessa ja koska muodollisen toimen puuttuminen merkitsee mitättömyyttä, josta voidaan valittaa milloin tahansa.

12) Valittaja katsoo lopuksi, että virkamiestuomioistuimen päätöstä olla lausumatta asiasta, koska sillä ei ole ollut tiedossaan asian kannalta tarpeellisia seikkoja, on pidettävä myös lainvastaisena.

C) Vaatimus asiaan liittyvien kulujen korvaamisesta

13) Virkamiestuomioistuin katsoi, ettei vaatimusta voida ottaa tutkittavaksi *lis pendens* -vaikutuksen vuoksi, vaikka *lis pendens* -vaikutuksesta ei ole säännöksiä työjärjestyksessä. Valittajan mukaan virkamiestuomioistuin ei ole selittänyt, miten sellaiset vaatimukset voivat olla identtisiä, joista toinen on esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa vireillä olevassa asiassa ja toinen muutoksenhakuasteessa vireillä olevassa asiassa eikä sitä, miten — ja kenen toimesta — päätöksen perusteena olevat tosiseikat on esitetty.

14) Valittaja katsoo lopuksi, että valituksen hyväksyminen ja valituksenalaisen tuomion muuttaminen merkitsevät, että sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhausta aiheutuneita kuluja koskeva vaatimus ratkaistaan uudelleen.

Kanne 29.7.2011 — Ellinika Touristika Akinita v. komissio

(Asia T-419/11)

(2011/C 282/80)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ellinika Touristika Akinita A.E. (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja N. Fragkakis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— hyväksymään kanteen kokonaisuudessaan

— kumoamaan komission riidanalaisen päätöksen, joka on osoitettu Helleenien tasavallalle

— velvoittamaan maksamaan takaisin minkä tahansa suoraan tai epäsuorasti kantajalta riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanemiseksi ”takaisinperityn” summan korkoineen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tällä kanteella 24.5.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 3504 lopullinen, joka koskee tietyille Kreikan kasinoille myönnettyä valtiontukea [N:o C16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009)] ja jonka Helleenien tasavalta pani täytäntöön, kumoamista

Kanteensa tueksi kantaja esittää seuraavat kumoamisperusteet.

Ensimmäinen kumoamisperuste perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen sekä puutteellisiin perusteluihin SEUT 296 artiklan vastaisesti. Erityisesti (i) kyseessä olevalla toimenpiteellä ei varmisteta taloudellista etua Parnithan ja Korfun kasinoille valtion varojen siirrolla, (ii) se ei ole luonteeltaan valikoiva eikä (iii) sillä voida vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä sillä vääristetä tai uhata vääristää kilpailua.

Toinen kumoamisperuste perustuu EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen. Erityisesti: (i) sääntöjenvastainen valtiontuki voidaan periä takaisin yksinomaan varsinaisilta tuensaajilta ja (ii) kyseessä olevasta toimenpiteestä varsinaisesti hyötyvät (kasinoiden asiakkaat) eivät ole samoja henkilöitä, joille takaisinperimismääräys on osoitettu (Korfun, Parnithan ja Thessalonikin kasinot) ja jotka eivät veloittaneet pääsylippujen hintaa.

Kolmas kumoamisperuste perustuu kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen. Kyseessä olevan tuen takaisinperiminen on ristiriidassa (i) luottamuksensuojan periaatteen ja (ii) suhteellisuusperiaatteen kanssa.